

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΧ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΓΚΡΟΜ ΣΤΟΝ ΕΒΡΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΧΛΩΡΑΚΑ

Έγινε την Πέμπτη 12-10 η εκδήλωση, για τα πογκρόμ στον Έβρο και στη Λεμεσό, καθώς και η προβολή ντοκιμαντέρ “Η δική μου αλήθεια”, έξω από το Βοτανικό Κήπο στην πλατεία Αγ. Δημητρίου την οποία αφιερώσαμε στον Στέλιο Φαϊτάκη αναρτώντας πανό για την καταστροφή του έργου του.

Η ενημέρωση για τα γεγονότα και τις κινητοποιήσεις στο Χλώρακα και στη Λεμεσό ήταν διατυπωμένες με ενδελέχεια από τον σ. Χάρη της Συσπείρωση Ατάκτων (Sispirrosi Atakton), οι νομικές και πολιτικές προεκτάσεις από τα πογκρόμ στον Έβρο από τον δικηγόρο Θανάση Καμπαγιάννη και οι ενδιαφέρουσες εισηγήσεις από την ανοιχτή συνέλευση ενάντια στις προωθήσεις και τη συνοριακή βία.

Ο εθνικισμός, ως γνήσιο κατασκεύασμα της ρομαντικοποίησης (σε επίπεδο φετιχισμού) εδάφους και αίματος, εκδηλώθηκε και εξακολουθεί φυσικά να εκδηλώνεται ως αυστηρή απαίτηση για απόλυτη ομοιογένεια και ενότητα, πολιτισμική θρησκευτική και γλωσσική, ώστε να παραχθεί και να συντηρηθεί η ψευδαίσθηση μιας υποτιθέμενης ιστορικής προσωπικότητας, σε ένα εκ των πραγμάτων συμφурματικό συνάθροισμα ατόμων.

Σημαίες του Εθνικισμού έγιναν υποχρεωτικά η προκατάληψη, η πνευματική κλειστότητα, ο ρατσισμός και ως “ανεπιθύμητη” κηρύχθηκε η κάθε είδους διαφορετικότητα, η οποία μέσα από έναν αρρωστημένο συλλογικό ψυχισμό εκλαμβάνεται πλέον ως πολιτισμική, θρησκευτική, ηθική ή φυλετική μόλυνση. Η πραγμάτωσή του ήρθε με τη θέσπιση του βίαιου και συγκεντρωτικού εξουσιαστικού μηχανισμού του εθνοκράτους και η συντήρησή του εξασφαλίζεται με τη συνεχή απομάκρυνση αυτών των στιγματισμένων ως “ανεπιθύμητων”, την εθνοκάθαρση, που με τη

σειρά της κι αυτή γεννά τη σύγχρονη θανατοπολιτική που υιοθετούν το Ελληνικό και το Κυπριακό (εθνο-)κράτος, σε ό,τι αφορά μετανάστες, πρόσφυγες και γενικά αλλοεθνείς. Αυτή η κυρίαρχη ιδεολογία του κράτους μετουσιώνεται σε βίαιες δομές και πολιτικές από πλευράς του, καθώς και σε μια καθολική συσπείρωση για την υπεράσπιση του έθνους από πλευράς των πολιτών-οπαδών του εθνικισμού.

Αντιμετωπίζουμε δηλαδή από τη μία τον αιματοβαμμένο φράχτη του Έβρου, τις συλλήψεις και επαναπροωθήσεις, τη στοίβαξη σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι οποίες ανέκαθεν οδηγούσαν και οδηγούν στον (συχνά φριχτό) θάνατο προσφύγων (προσφατα παραδείγματα: 18 τουλάχιστον επαναπροωθημένοι απανθρακωμένοι στη Δαδιά, 800 πνιγμένοι στα ανοιχτά της Πύλου) και από την άλλη τις παρακρατικές ομάδες και τους ακροδεξιούς πολιτοφύλακες που απτόητοι προβαίνουν (με την εκάστοτε αφορμή) σε ρατσιστικά πογκρόμ και το ανελέητο ανθρωποκυνηγητό εις βάρος μεταναστών και αλλοεθνών/αλλόθρησκων κατοίκων των περιοχών τους. Πιο πρόσφατα, τους είδαμε να αναπαράγουν την διαχρονική ρατσιστική παραπληροφόρηση για «εμπρηστές μετανάστες», και να διαφήμιζαν τη δράση τους σε Έβρο, Καβάλα και στην Ξάνθη την περίοδο που ο τόπος τους τυλιγόταν στις φλόγες, στιγμιότυπα που θυμίζουν τόσο το το περιβόητο «έπος του Έβρου» του 2020, εκείνη την ένοπλη δράση στρατού και πολιτών έναντι άοπλων ανθρώπων όσο και τα πογκρόμ των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής την περίοδο της κορύφωσης της δράσης τους από το 2010 έως το 2013.

Το μίσος για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, αυτή η δαιμονοποίηση του «άλλου» δεν ήρθε φυσικά ξαφνικά ή από το πουθενά. Το ελληνικό (και το κάθε) κράτος εκτρέφει αυτό το μίσος, γιατί πολύ απλά το βολεύει, γιατί υπάρχουν πολλοί πρόθυμοι να του προσφέρουν ένα εξαιρετικά βολικό άλλοθι για την εσκεμμένη απραξία του. Κατεβαίνοντας στη νοτιοανατολική Μεσόγειο συναντάμε μία σημερινή “νύχτα των κρυστάλλων” στην αγορά της Λεμεσού και μία επίθεση σε καταυλισμό προσφύγων στο Χλώρακα από ΕΛΑΜητες και λοιπούς ελληνοκύπριους πολιτικούς απογόνους των εοκαβητων, καθώς και τα συνθήματα “Η Κύπρος ανήκει στους Έλληνες” και “Έξω οι ξένοι από την Κύπρο”, δηλαδή τα χαρακτηριστικά συγκρότησης του κυπριακού κράτους που η ελληνοκυπριακή καθεστωτική ηγεμονία ήθελε (και θέλει ακόμα όπως φαίνεται) να επιβάλλει με την βία και το αίμα σε όλο το νησί.

Έτσι, οι επιθέσεις αυτές στο Χλώρακα και στη Λεμεσό έχουν ιστορική βαρύτητα, καθώς πρόκειται για την ίδια εθνικιστική ιδεολογία που συγκροτήθηκε από χίτες επιζήσαντες των δεκεμβριανών (Γρίβας), συνεργάτες των ναζί και πολιτικούς τυχοδιώκτες, με τις ευλογίες ορθόδοξων παπάδων, που υιοθετήθηκε από το τότε νεοσύστατο κυπριακό κράτος και είχε ως συνέπεια την επικράτηση μιας γενικευμένης εθνικιστικής ανομίας, μιας παρακρατικής και κρατικής τρομοκρατίας που έγιναν τα επίσημα πολιτικά εργαλεία του, που υπονόμευσαν την κυπριακή κοινωνία στο σύνολό της και οδήγησαν (με μεγάλη δόση ειρωνείας) στην καταστροφή της και στην παράδοση του μισού νησιού στον εχθρό που υποτίθεται θα αφάνιζε. Το πόρισμα που εύκολα αντιλαμβανόμαστε είναι ότι ο εθνικισμός δεν αποτελεί προνόμιο κάποιων ανεξάρτητων ακροδεξιών, ούτε οπισθοδρόμηση ή αναχρονισμό, αλλά αντίθετα, είναι συστατικό και αναπόσπαστο στοιχείο του σύγχρονου κράτους και εκδηλώνεται μέσω ρατσιστικής βίας και εγκλημάτων μίσους, μέσω των οποίων προσπαθεί να πετύχει την πολυπόθητη εθνοκάθαρση. Οι πρωτεργάτες του ωστόσο δε δίστασαν και δε διστάζουν ποτέ να σωπάσουν, να υποχωρήσουν, να εγκαταλείψουν τον λαό τους ενώπιον των -συχνά μεγάλης κλίμακας- επιπτώσεων των εγκλημάτων τους, οι οποίες θα πλήξουν αναπόφευκτα ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο. Πρέπει να συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε στις μισάνθρωπες εθνικιστικές πολιτικές των κρατών, να εκθέτουμε και να πολεμάμε τους υπερασπιστές του εθνικισμού, ώστε να μην πληγεί ξανά κανένας άνθρωπος, κανένας πρόσφυγας και κανένας λαός από αυτή την ιδεολογική φενάκη.

Άγγελος για τον ΕΚΧ Βοτανικό Κήπος

